

הַגָּשֶׁם הָרֵאשׁוֹן / אמירה בוקק

א

עמדתני לי בגננה שֶׁבְּחָצֵר,
לִפְתַּע חֲשֵׁתִי טֶפֶה עַל הַסְּנִיטָר.
טיפ וְעוֹד טפֹּת הַמּוֹן,
”סוֹף סוֹף הַגָּשֶׁם הָרֵאשׁוֹן!”
כִּמְה נִפְלָא!

ד

אם יִמְשָׁךְ כָּל הָעוֹנָה,
לֹא תִהְיֶה בְּצִרְתִּי הַשָּׁנָה.
מִפְּלֵס הַכְּנִרְתִּי יַעֲלֶה, יַעֲלֶה...
וְכָל וְאֲדִי יִתְמַלֵּא, יִתְמַלֵּא...
כִּמְה נִפְלָא!

ב

עֲצַמְתִּי אֶת שְׁתֵּי עֵינַי,
נִשְׂאֵתִי אֶל עַל אֶת פְּנֵי.
הַגָּשֶׁם שֶׁטוֹף אֶת רֵאשִׁי
וְנִלְשׁ, דִּלְג אֶל צְנֹאֲרֵי.
כִּמְה נִפְלָא!

ה

הַרְגָּשְׁתִּי שְׁאֲנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר
כְּמַעַט כְּמוֹ שִׁיר, כְּמוֹ מְשׁוֹרֵר.
וְהַגָּשֶׁם דִּגְדָּג בְּמִשׁוֹבָה בְּלִחְנֵי,
צַחֲקוֹתֵי בְּקוֹל מִתְעַנֵּג: ”אֵי!”
כִּמְה נִפְלָא!

ו

כְּשֶׁהַגָּשֶׁם הִחַל נִחַלֵּשׁ מְעַט,
פָּקַחְתִּי אֶת עֵינַי אֵט אֵט.
הִצְצָתִי בְּמִבְּט נִרְגָּשׁ,
וְרֵאִיתִי שְׁאֲנִי מִמֶּשׁ
מִתְחַת ל... כְּבִיסָה לְבָנָה
וְנוֹטְפֹת מִים שֶׁל הַשְּׂכָנָה...

ג

רֵיחַ גָּשֶׁם שֶׁל אֲדָמָה רְטֹבָה
יַעֲלֶה מִן הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה
וּמְחַר יְצוּצוּ פְטָרִיּוֹת
(וְאוֹלֵי גַם סִתְּנִיּוֹת).
כִּמְה נִפְלָא!